

κ' ἐκθύμως τὰ διαλαλοῦν κροτοῦσαι τὰ περὰ τῶν
τῆς γειτονιάς ἢ ὄρνιθες καθὼς κ' οἱ πετεινοί.

Ἐπίκεινται πλὴν εἰς τὰς δεινὰς τῆς τσέπης μου φροντίδας
ἐκθέσεις δὲν ἀπέσειλα εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ἐκ τῶν προσκεκλημένων μου εἰς μόνον παρ' ἐλπίδα
μὴ ἔχων τ' ἀπαιτούμενα ἀπέσχε νὰ φανῇ

πλὴν καὶ τινα ἐκ τῆς βραδυᾶς νὰ παραιτῆται εἶδα
καὶ χονδρικοῦς πρὸς ἀγορὰν ἀγορὸν νὰ συμφωνῇ...

Αἶ! τί νὰ γίνῃ! ἔπρεπε φανοῦς νὰ μὴν ἀνάψω
ἢ νὰ φορέσω δι' αὐτὸ τὰ μαῦρα καὶ νὰ κλάψω!

Ἐγὼ ἐν τούτοις εὐγενῶς πρὸς ὅλους τῶν ἐν γένει,
ποῦ τόσας εἰς τὰ σπίτια τῶν προσκλήσεις χρεωσιτῶ,
πρὸς ὅλους (Κερασούντιοι ἂν εἶναι εἶτε ξένοι)
ἐκφράζω τὰς προσορῆσεις μου καὶ τοὺς εὐχαριστῶ.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἐν περὶόντι τῶν ἰδεῶν μου πλούτῳ
συνέταξα πρὸς χάριν τῶν τὸ ποίημά μου τοῦτο.

Ἐν Κερασούντι

ΙΩΑΝ. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πενθερὰ καὶ φαντάσματα

Ἡ πενθερά:—Ἀχ! γιατρέ μου! Σὰς ἐφώνησα βιαστικά, γιατί εἶ-
μεθα πολὺ τρομαγμένες... Ὁ γαμπρός μου ὅλη τὴ νύχτα δὲν
ἔμπορεῖ νὰ κλείσῃ μάτι!.. Ὅλο διαβόλους καὶ τέρατα βλέπει
στὸν ὕπνο του....

Ὁ γιατρός:—Διαβόλους καὶ τέρατα;!.. Μὰ τότε λοιπόν, χριστιανή
μου, γιατί μένεις μέσα στὴν κάμαρά του;...